

ZAKŁAD SŁUŻBY PREWENCYJNEJ

124

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Wojciech Biedrzycki • Krzysztof Świerczewski

CHARAKTERYSTYKA FUNKCJONOWANIA
DZIELNICOWEGO W POLICJI

CENTRUM SZKOLENIA POLICJI

Legionowo 2014

Korekta, skład i druk:
Wydział Wydawnictw i Poligrafii
Centrum Szkolenia Policji w Legionowie
Nakład 55 egz.

Spis treści

Wstęp	5
1. Obowiązki i zadania dzielnicowego	7
2. Działalność dzielnicowego w zakresie prowadzenia rozpoznania osobowego i terenowego	10
3. Nadzór nad służbą dzielnicowego	12
4. Dokumentacja kierownika rewiru dzielnicowych oraz dzielnicowego	14
5. Współpraca dzielnicowego z innymi podmiotami policyjnymi	16
6. Współdziałanie dzielnicowego z samorządem lokalnym i mieszkańcami	18
7. „Niebieska Karta” – zadania policjanta w świetle zmian regulacji prawnych dotyczących przemocy w rodzinie	20
Zakończenie	23
Bibliografia	24
Załączniki	25
Załącznik nr 1 – Teczka rejonu miejskiego/pozamiejskiego	25
Załącznik nr 2 – Organizacja zespołu inderdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie dla dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy	28

Analizując współczesne problemy bezpieczeństwa, należy zauważyć, iż jesteśmy świadkami pewnego rodzaju ewolucji w tej dziedzinie. Aktualnie bezpieczeństwo państwa i jego obywateli nie ogranicza się jedynie do zagrożeń suwerenności terytorialnej oraz przeciwdziałania agresji zbrojnej, a w coraz to większej mierze dotyka problemów zagrożeń niemilitarnych, których natężenie w ostatnim czasie znacznie wzrosło.

Pojęcie bezpieczeństwa ma bardzo szeroki wymiar. W literaturze analizowane jest w wielu aspektach. Spotykamy w niej takie pojęcia, jak: bezpieczeństwo globalne, międzynarodowe, państwowe, które można podzielić na zewnętrzne i wewnętrzne, militarne, lokalne, osobiste, ale też i bezpieczeństwo socjalne, ekonomiczne czy ekologiczne.

Bezpieczeństwo jest jedną z podstawowych potrzeb każdego człowieka. Bez poczucia bezpieczeństwa każde inne dobro, czy to materialne, czy niematerialne, nie będzie tak atrakcyjne dla obywateli. Bezsprzecznie wpływa ono na komfort życia społeczności lokalnych, a ponadto może być magnesem dla inwestorów, turystów i wszelkiego rodzaju inwestycji mających na celu rozwój danego regionu.

W niniejszej pracy dotknięto problematyki bezpieczeństwa lokalnego, ponieważ jest ona istotna dla każdego obywatela w codziennym życiu. Każdy człowiek ma możliwość kreowania bezpieczeństwa lokalnego oraz wpływania na jego poziom. W budowaniu tego rodzaju bezpieczeństwa konieczne jest zaangażowanie różnego rodzaju instytucji i organizacji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo. W dużej mierze odpowiedzialność ta spoczywa na Policji, ale także społecznościach lokalnych oraz istnieniu i ciągłym rozwoju społeczeństwa obywatelskiego.

Z ramienia Policji funkcjonariuszem odpowiedzialnym w znacznym zakresie za bezpieczeństwo lokalne oraz za kontakt z mieszkańcami jest dzielnicowy. To swojego rodzaju ambasador Policji w danej społeczności lokalnej, który powinien wpływać na wzrost zaufania do Policji oraz sprawiać, że obywatele chętniej współpracują z Policją. To na nim spoczywają zadania mające na celu poprawę bezpieczeństwa w jego rejonie służbowym. Powinien także aktywizować społeczeństwo do angażowania się w poprawę bezpieczeństwa lokalnego oraz wspierać mieszkańców i doradzać w tworzeniu społeczności obywatelskich.

Z uwagi na powyższe w przedmiotowej pracy postawiono sobie za cel scharakteryzowanie obowiązków dzielnicowego, jego zadań w zakresie prowadzenia rozpoznania osobowego i terenowego. Omówiono także nadzór nad służbą dzielnicowego oraz dokumentację sporządzaną przez niego oraz jego bezpośrednich przełożonych. Charakteryzując służbę dzielnicowego w kontekście bezpieczeństwa lokalnego, poruszono również kwestię współpracy z innymi podmiotami policyjnymi, samorządem lokalnym, podmiotami pozapolicyjnymi oraz mieszkańcami. Na zakończenie opracowania przedstawiono zmiany regulacji prawnych dotyczących obowiązków dzielnicowego wynikających z prowadzenia procedury „Niebieska Karta”.

Niniejsze opracowanie z uwagi na aktualność, wagę i znaczenie podejmowanych zagadnień skierowane jest do szerokiego grona czytelników. Autorzy wyrażają nadzieję, że omówienie najważniejszych aspektów funkcjonowania dzielnicowego spowoduje, iż opracowanie stanie się pomocnym materiałem dydaktycznym dla uczestników kursów z tego zakresu.

1. Obowiązki i zadania dzielnicowego

Dzielnicowy ma bardzo szeroki zakres zadań i obowiązków, co powoduje, że powinien posiadać dużą wiedzę na temat charakteru przydzielonego rejonu służbowego, właściwie realizować programy prewencji kryminalnej, ustalać sprawców przestępstw i wykroczeń, a jednocześnie jako policjant „pierwszego kontaktu” pełnić służebną funkcję wobec społeczeństwa. Pożądane jest doprowadzenie do takiej sytuacji, w której wszyscy dzielnicowi będą w stanie pomóc obywatelowi, czy to poprzez rozwiązanie jego problemów, czy też poprzez pokierowanie, jaka jest właściwa droga prawna w danej sytuacji¹.

Podstawową formą pełnienia służby przez dzielnicowego jest obchód, który polega na przemieszczaniu się w granicach przydzielonego rejonu i realizowaniu swoich zadań oraz obowiązków. We wcześniejszym rozwiązaniu prawnym czas obchodu powinien wypełniać co najmniej 60% czasu służby dzielnicowego, aktualnie obowiązek ten został zniesiony. Takie rozwiązanie ma na celu bardziej racjonalne wykorzystanie czasu pracy. Zrezygnowanie z powyższego zapisu umożliwi dzielnicowemu planowanie sobie służby z uwzględnieniem potrzeb i aktualnego stanu zagrożenia w rejonie służbowym. Obchód wykonywany jest pieszo, jednakże dopuszcza się również wykonywanie obchodu z użyciem środka transportu służącego do przemieszczania się. Dzielnicowy swoją służbę pełni w systemie zmianowym. Ponadto warto zauważyć, iż dzielnicowi, których rejonu ze sobą graniczą, mogą organizować wspólne obchody w części lub całości obu rejonów służbowych.

Jednym z głównych zadań Policji jest inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym i współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi².

Dzielnicowy w związku z charakterem swojej służby pełni w tym zakresie istotną rolę. Często jako pierwszy funkcjonariusz Policji uzyskuje informację dotyczącą faktu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. W związku z powyższym ma obowiązek zabezpieczenia miejsca zdarzenia przed zatarciem śladów i dowodów, ustalenia świadków zdarzenia, osób pokrzywdzonych oraz – w miarę możliwości – rysopisów sprawców, a także gdy sytuacja tego wymaga, udzielenia pomocy ofiarom – do momentu przybycia służb ratowniczych³.

Dzielnicowy dzięki temu, że większość czasu spędza w rejonie służbowym, posiada dobre rozpoznanie w środowisku. Może to znacząco przyczynić się do zebrania informacji, które umożliwią ustalenie sprawcy popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. Jednocześnie warto nadmienić, że przy odpowiedniej współpracy z innymi służbami policyjnymi może znacznie wpłynąć na ustalenie miejsca pobytu czy też zatrzymania osób poszukiwanych. Podczas wykonywania zadań dzielnicowy niejednokrotnie kontroluje bądź odwiedza posesje i mieszkania, co w efekcie może doprowadzić do odzyskania przedmiotów utraconych w wyniku przestępstwa lub wykroczenia, jak również ujawnienia przedmiotów mogących służyć do ich popełnienia oraz przedmiotów, których posiadanie jest zabronione.

¹ Zespół ocen i analiz Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie, *Policjant pierwszego kontaktu*, „Policja” 2000, nr 4, s. 16.

² Art. 1 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.).

³ § 14 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez dzielnicowego i kierownika rewiru dzielnicowych (Dz. Urz. KGP z 2013 r. poz. 38).

Ponadto do zadań dzielnicowego należą:

- prowadzenie rozpoznania przydzielonego mu rejonu służbowego pod względem osobowym, terenowym, zjawisk mających wpływ na stan porządku i bezpieczeństwa publicznego;
- realizowanie zadań z zakresu profilaktyki społecznej oraz ściganie sprawców przestępstw i wykroczeń;
- kontrolowanie przestrzegania prawa powszechnie obowiązującego oraz przepisów prawa miejscowego;
- gromadzenie niezbędnych informacji dotyczących swojego rejonu służbowego, w szczególności w zakresie:
 - stosunków społeczno-ekonomicznych oraz struktury gospodarczej i środowiskowej,
 - lokalizacji, rozmiaru i natężenia zjawisk kryminogennych,
 - konfliktów społecznych oraz ich genezy,
 - planowanych doraźnie lub okresowo imprez, w tym imprez sportowych, kulturalnych, rozrywkowych i handlowych;
- przekazywanie bezpośrednio przełożonemu informacji mających szczególny wpływ na poziom bezpieczeństwa publicznego;
- realizowanie zadań profilaktyki społecznej, w szczególności przez:
 - inspirowanie i organizowanie działań i przedsięwzięć o charakterze profilaktycznym i prewencyjnym we współdziałaniu z innymi policjantami,
 - inicjowanie i uczestniczenie w spotkaniach organizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego, szkoły lub organizacje mogące przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz zwalczania patologii,
 - informowanie mieszkańców o występujących zagrożeniach i udzielanie instrukcji o sposobach zabezpieczenia się, zachowania się w określonych sytuacjach oraz organizowania się w celu poprawy bezpieczeństwa,
 - utrzymywanie kontaktu z ofiarami przestępstw oraz inicjowanie działań mających na celu rozwiązanie problemu, a także organizowanie doradztwa dla tej grupy osób,
 - przeciwdziałanie przemocy w rodzinie⁴.

Należy dodać, iż dzielnicowy pełniący służbę na terenach miejskich i pozamiejskich – na polecenie kierownika jednostki organizacyjnej Policji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach – może być skierowany do pełnienia służby patrolowej pod warunkiem, że rejon patrolu będzie obejmował rejon służbowy tego dzielnicowego albo rejon służbowy tego dzielnicowego i rejon służbowy z nim sąsiadujący⁵.

Ponadto w dniu 13 kwietnia 2012 r. Komendant Główny Policji wydał zarządzenie nr 115, które w pewnych punktach zmieniło zarządzenie nr 528 w sprawie form i metod wykonywania zadań przez dzielnicowego i kierownika rewiru dzielnicowych. Określono m.in., iż zakres zadań dzielnicowego na terenach miejskich nie może obejmować takich form służby, jak:

- 1) konwojowa,
- 2) ochronna,
- 3) dyżurna,
- 4) dochodzeniowo-śledcza w dyspozycji dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji⁶.

Jednakże najważniejszą wprowadzoną zarządzeniem nr 115 zmianą było dodanie art. 16a, który otrzymał brzmienie:

„Dzielnicowy pełniący służbę na terenach miejskich – na polecenie kierownika jednostki organizacyjnej Policji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach – może prowadzić postępowania sprawdzające i przygotowawcze w formie dochodzenia w sprawach o przestęp-

⁴ § 8, 9, 13 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

⁵ § 15 ust. 2 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

⁶ § 15 ust. 1 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

stwa o nieznacznym stopniu złożoności, popełnione w jego rejonie służbowym, określone w art. 206–209 i art. 210 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), z wyjątkiem spraw, w których zawiadamiający, wskazany w zawiadomieniu jako sprawca, pokrzywdzony, osoba podejrzana lub podejrzany jest pozbawiony wolności w tej lub innej sprawie, chyba że zastosowano wyłącznie zatrzymanie”⁷.

Należy dodać, że dzielnicowy pełniący służbę na terenach pozamiejskich – na polecenie kierownika jednostki organizacyjnej Policji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach – może prowadzić postępowania sprawdzające i przygotowawcze w sprawach o przestępstwa popełnione w jego rejonie służbowym, a także pełnić służbę konwojową, ochronną, dyżurną i dochodzeniowo-śledczą w dyspozycji dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji⁸.

⁷ § 16a zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

⁸ § 16 ust. 1 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

2. Działalność dzielnicowego w zakresie prowadzenia rozpoznania osobowego i terenowego

Rozpoznanie jest jednym z podstawowych działań Policji. Właściwe przeprowadzenie rozpoznania wpływa na przygotowanie programów profilaktycznych, pozwala na ograniczenie przestępstw i wykroczeń oraz umożliwia stosunkowo szybkie ustalenie i zatrzymanie ich sprawców. Dobry dzielnicowy powinien charakteryzować się szeroką wiedzą o osobach i obiektach występujących w przydzielonym mu rejonie służbowym, które wpływają jednocześnie na poziom bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Rozpoznanie osobowe – polega na działaniach prowadzonych w celu pozyskania informacji o osobach mogących mieć negatywny wpływ na poziom bezpieczeństwa i porządku publicznego, a w szczególności:

- karanych oraz korzystających z przepustki oraz przerwy w odbywaniu kary,
- podejrzewanych o prowadzenie działalności przestępczej,
- uzależnionych od alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających,
- nieletnich zagrożonych demoralizacją i sprawców czynów karalnych.

Dzielnicowy w stosunku do takich osób podejmuje następujące czynności:

- prowadzi z nimi rozmowy profilaktyczne,
- stosuje wobec nich środki oddziaływania wychowawczego i społecznego lub występuje o ich zastosowanie,
- inicjuje działania w zakresie organizowania pomocy w umieszczeniu w zakładzie odwykowym, leczniczym lub opiekuńczym⁹.

Rozpoznanie terenowe – polega na prowadzeniu działań zmierzających do poznania ukształtowania terenu oraz jego infrastruktury. Umożliwia to skuteczniejsze zapobieganie czynom prawem zabronionym, a także pomaga w podjęciu pościgu za sprawcami tych czynów. W tym celu niezbędna jest odpowiednia znajomość m.in. topografii terenu, a w szczególności lokalizacji ulic, placów, podwórek, przejść i przejazdów oraz opuszczonych obiektów.

Istotna jest także znajomość siedzib administracji publicznej i samorządowej, spółdzielni i placówek oświatowo-wychowawczych oraz innych miejsc, które są istotne w kontekście zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Reasumując, należy powiedzieć, że dzielnicowy powinien prowadzić rozpoznanie terenowe następujących miejsc:

- 1) wymagających szczególnego nadzoru:
 - a) ze względu na nasilenie przestępczości narkotykowej i alkoholowej,
 - b) punktów gromadzenia się osób zagrażających porządkowi i bezpieczeństwu publicznemu, a także lokali uczęszczanych przez osoby podejrzewane o popełnienie przestępstw i wykroczeń,
 - c) bazarów i targowisk oraz okolic lokali gastronomicznych,
 - d) miejsc grupowania się nieletnich, mogących stanowić zagrożenie bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - e) obiektów narażonych na działalność przestępczą ze względu na położenie, charakter produkcji lub świadczonych usług oraz atrakcyjność sprzedawanych lub magazynowanych towarów;

⁹ § 10 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

- 2) ulic, placów, dróg dojazdowych, podwórek, przejść między ulicami i domami, skwerów, parków, terenów leśnych, opuszczonych obiektów i urzędzeń obrony cywilnej;
- 3) siedzib organów administracji publicznej i instytucji organizacji politycznych i społecznych, spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych oraz zarządów budynków komunalnych;
- 4) przedsiębiorstw i zakładów pracy, obiektów i placówek oświatowo-wychowawczych, kulturalnych, rozrywkowych, gastronomicznych, baz transportowych, inwestycji budowlanych, banków i placówek handlowych, w tym obiektów, obszarów i urzędzeń podlegających obowiązkowej ochronie na podstawie odrębnych przepisów;
- 5) tras przebiegu linii komunikacji miejskiej i międzymiastowej, dworców, przystanków, stacji benzynowych, pogotowia technicznego, informacji turystycznej, hoteli, obiektów służby zdrowia i obiektów sportowych¹⁰.

Na podstawie przeprowadzonego rozpoznania dzielnicowy zgłasza właściwemu przełożonemu własne wnioski i propozycje co do liczby oraz rozmieszczenia służb patrolowych i czasu pełnienia przez nie służby, z jednoczesnym wskazaniem propozycji konkretnych przedsięwzięć w stosunku do osób podejrzewanych o popełnienie przestępstw i wykroczeń¹¹.

¹⁰ § 11 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

¹¹ § 12 Zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

3. Nadzór nad służbą dzielnicowego

Odpowiedzialność za właściwe funkcjonowanie rewiru dzielnicowych ponosi jego kierownik bądź też inny policjant wyznaczony do tego przez kierownika jednostki Policji. Podstawowym zadaniem kierownika rewiru jest zapewnienie sprawności pełnienia służby przez dzielnicowych. Wykonuje to poprzez koordynację i sprawowanie właściwego nadzoru nad służbą dzielnicowych. Pojęcie koordynacji należy określić jako działanie odpowiednio uzgodnione, uporządkowane oraz wskazujące właściwy kierunek pracy w realizacji zadań prewencyjnych zmierzających do osiągnięcia określonego celu¹².

Analizując dalej przedmiotowe zagadnienie, należy podkreślić, jak ważną rolę odgrywa koordynacja służby przez kierownika rewiru. Prawidłowe wykonywanie obowiązków w tym zakresie, pozwala z kolei na ukierunkowanie służby dzielnicowego w taki sposób, aby sumiennie i efektywnie wykonywał przydzielone zadania. Powyższe przekłada się bezpośrednio na utrzymanie właściwego stanu bezpieczeństwa porządku publicznego oraz, co nie mniej istotne, kreowania „więzi” między społeczeństwem a Policją. Można zatem powiedzieć, iż kierownik rewiru dzielnicowych jest w pewnym stopniu odpowiedzialny za odpowiednie kierowanie służbą i zaangażowaniem dzielnicowych, a także za organizowanie pracy w rewirze w taki sposób, aby była płynna i skuteczna. Ponadto kierownik, jako funkcjonariusz bezpośrednio nadzorujący pracę dzielnicowego, powinien na bieżąco analizować stan bezpieczeństwa w poszczególnych rejonach.

W celu właściwego prowadzenia nadzoru kierownikowi rewiru dzielnicowych lub policjantowi wyznaczonemu przez kierownika jednostki Policji nie przydziela się do prowadzenia spraw postępowania sprawdzającego przygotowawczego oraz spraw dotyczących osób poszukiwanych i zaginionych. Ponadto istotnym elementem prowadzenia nadzoru służbowego jest bieżące rozliczanie każdego dzielnicowego z wywiązania się z przydzielonych zadań służbowych oraz przestrzegania dyscypliny służbowej.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż do obowiązków kierownika rewiru dzielnicowych lub innego policjanta wyznaczonego przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji w zakresie nadzoru i organizacji służby należy w szczególności:

- 1) kierowanie pracą podległych policjantów i udzielanie im niezbędnej pomocy w rozwiązywaniu trudniejszych spraw oraz wykonywaniu skomplikowanych czynności;
- 2) zapewnienie dzielnicowym aktualnej informacji o bieżących wydarzeniach mających znaczenie dla ich pracy;
- 3) organizowanie odpraw służbowych z dzielnicowymi w celu właściwego ukierunkowania ich pracy i stwarzania warunków do wymiany doświadczeń;
- 4) inicjowanie współdziałania dzielnicowych z przedstawicielami organów administracji publicznej, instytucji, szkół, zakładów pracy, organizacji społecznych i młodzieżowych oraz samorządu mieszkańców – w ochronie porządku i bezpieczeństwa publicznego;
- 5) przekazywanie koordynatorowi szczebla komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji informacji mających znaczenie dla koordynacji służby;
- 6) sporządzanie okresowych grafików służby poszczególnych dzielnicowych z określeniem czasu jej pełnienia, dostosowanych do potrzeb wynikających z rozpoznania, aktualnego

¹² G. Dajewski, A. Brzozowski, *Organizacja służby prewencyjnej w jednostkach Policji*, Szczytno 2000, s. 55.

stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie dzielnicowego oraz wniosków i propozycji dzielnicowego;

- 7) prowadzenie ewidencji przydzielonych dzielnicowemu spraw oraz przestrzeganie właściwego i terminowego ich załatwienia;
- 8) prowadzenie bieżącej współpracy z innymi komórkami organizacyjnymi jednostki organizacyjnej Policji;
- 9) motywowanie dzielnicowych do podnoszenia poziomu kwalifikacji zawodowych;
- 10) udział we wstępnych czynnościach na miejscu zdarzeń, wymagających osobistego nadzoru nad czynnościami wykonywanymi przez dzielnicowych;
- 11) uczestniczenie bądź konsultowanie przedsięwzięć w procesie tworzenia programów prewencyjnych;
- 12) przyjmowanie obywateli w sprawach dotyczących pracy dzielnicowych¹³.

Ponadto zadania kierownika rewiru dzielnicowych określa ustawa o Policji, która w art. 8a ust. 3 nakłada na niego poniższe obowiązki:

- 1) rozpoznawanie zagrożeń i przeciwdziałanie przyczynom ich powstawania;
- 2) inicjowanie i organizowanie działań społeczności lokalnych mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz innym zjawiskom kryminogennym;
- 3) wykonywanie czynności administracyjno-porządkowych oraz innych niecierpiących zwłoki czynności związanych z zawiadomieniem o przestępstwie i zabezpieczeniem miejsca zdarzenia¹⁴.

Kolejnym etapem nadzoru nad służbą dzielnicowego jest bezpośredni przełożony kierownika rewiru. Zależnie od struktury jednostki organizacyjnej może to być np.: Komendant komisariatu Policji lub naczelnik wydziału prewencji, w których skład wchodzi rewiry dzielnicowych. Należy uznać, że jest to nadzór pośredni, czasami nazywany też hierarchicznym, wykonywany przez przełożonych wyższego szczebla w stosunku do kierownika rewiru i obejmuje całość pracy dzielnicowych oraz kierownika rewiru dzielnicowych¹⁵.

Nadzór nad służbą dzielnicowych sprawowany przez kierownika rewiru lub policjanta wyznaczonego przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji znajduje odzwierciedlenie w prowadzonej przez niego dokumentacji.

¹³ § 19 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

¹⁴ Art. 8a ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

¹⁵ *Podstawowe uprawnienia policjantów służby prewencyjnej. Wybrane elementy nadzoru*, red. M. Karczmarczyk, K. Łojek, A. Tyburska, Szczytno 2000, s. 10.

4. Dokumentacja kierownika rewiru dzielnicowych oraz dzielnicowego

Dokumentacja kierownika rewiru dzielnicowych

Kierownik rewiru dzielnicowych lub inny policjant wyznaczony przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji prowadzi następującą dokumentację:

- 1) książkę kontroli spraw przydzielonych dzielnicowemu,
- 2) książkę odpraw do służby dzielnicowych,
- 3) ewidencję wyników pracy dzielnicowych.

Dopuszczalne jest, aby wyżej wymieniona dokumentacja prowadzona była w formie elektronicznej¹⁶.

Dokumentacja dzielnicowego

Opisując dokumentację prowadzoną przez dzielnicowego, należy zaznaczyć, iż w tym zakresie w dniu 11 września 2008 r. Komendant Główny Policji wydał zarządzenie nr 921 zmieniające zarządzenie nr 528 w sprawie form i metod wykonywania zadań przez dzielnicowego i kierownika rewiru dzielnicowych. Podstawową zmianą był zapis dotyczący prowadzenia teczek rejonu. W zarządzeniu nr 528 dzielnicowy był zobowiązany do jej prowadzenia, natomiast po nowelizacji może ją prowadzić, ale nie musi. Decyzję w tym zakresie podejmuje komendant powiatowy (miejski/rejonowy), uwzględniając potrzeby służby oraz specyfikę obszaru działania podległej komendy Policji, a w razie podjęcia decyzji o prowadzeniu teczki rejonu określa zakres informacji w niej gromadzonych. Przedmiotową decyzję podejmuje po pisemnym uzgodnieniu z komendantem wojewódzkim (stołecznym) Policji¹⁷.

W związku z powyższym dzielnicowy, uwzględniając zmiany wprowadzone zarządzeniem nr 921, prowadzi następującą dokumentację:

- notatnik służbowy,
- dokumentację określoną w innych przepisach prawnych¹⁸.

Warto zauważyć, iż zgodnie z § 18 ust. 3 zarządzenia 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez dzielnicowego i kierownika rewiru dzielnicowych dokumentację określoną w innych przepisach prawnych oraz teczkę rejonu dzielnicowy może prowadzić w formie elektronicznej.

W przypadku prowadzenia teczki rejonu mogą być w niej gromadzone, w zależności od potrzeb służby oraz specyfiki działania komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji, informacje jawne, w szczególności dotyczące:

- 1) charakterystyki rejonu, obejmujące:
 - a) mapę rejonu służbowego,
 - b) orientacyjny stan ludności stałej i napływowej,
 - c) rodzaj zabudowy (ukształtowanie urbanistyczne terenu);

¹⁶ § 23 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

¹⁷ § 18 ust. 4 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

¹⁸ § 18 ust. 1 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

- 2) rozpoznania terenowego, w postaci wykazu:
- a) wsi, ulic w rejonie i numerów porządkowych posesji,
 - b) urzędów i placówek użyteczności publicznej wraz z telefonami kontaktowymi,
 - c) przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych,
 - d) szkół wraz z telefonami kontaktowymi,
 - e) placówek handlowych wraz z telefonami kontaktowymi,
 - f) siedzib samorządów mieszkaniowych,
 - g) miejsc przebywania cudzoziemców,
 - h) miejsc przebywania osób bezdomnych,
 - i) zakładów mechaniki samochodowej,
 - j) punktów skupu metali,
 - k) zakładów gastronomicznych,
 - l) organizacji społecznych i podmiotów pomocowych,
 - m) agencji towarzyskich;
- 3) własnych i bieżących ustaleń obrazujących zagrożenia i poszerzających wiedzę o rejonie służbowym obejmujących:
- a) wykaz miejsc zagrożonych i rodzaj zagrożeń,
 - b) ogólną charakterystykę zagrożonych rejonów,
 - c) potencjalne zagrożenia o charakterze publicznym, np.: imprezy masowe, koncerty, festyny, mecze sportowe itp.¹⁹

Wzór teczki rejonu stanowi załącznik nr 1 do niniejszej pracy.

Niemniej jednak należy pamiętać, że podstawową formą dokumentacji dzielnicowego jest notatnik służbowy. Zasady dokumentowania służby w notatniku służbowym zostały uregulowane w wytycznych nr 2 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie zasad ewidencjonowania, wypełniania oraz przechowywania notatników służbowych. W notatniku służbowym należy udokumentować wszystkie czynności wykonywane w trakcie służby, łącznie z odprawą do służby, jej przebiegiem oraz rozliczeniem. Zazwyczaj jest to jedyny dokument, który potwierdza wykonane czynności. W przypadku gdy jest czytelnie i rzetelnie prowadzony, stanowi duże wsparcie dla policjanta oraz przełożonych, ponieważ w natłoku powtarzających się zajęć pamięć jest zawodna, a do zapisanych treści można powrócić w dowolnym momencie.

Kończąc służbę, dzielnicowy powinien przechowywać notatnik w miejscu wyznaczonym przez przełożonego, np. w szafie pancерnej. Policjant może prowadzić tylko jeden notatnik, który rejestruje oraz daje do zatwierdzenia przełożonemu. Zabronione jest, aby w notatniku służbowym wrywać strony lub zacierać zapisy. Zakończony notatnik służbowy powinien być zarchiwizowany zgodnie z obowiązującymi przepisami²⁰. Warto podkreślić, że zarządzenie nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez dzielnicowego i kierownika rewiru nie dopuszcza dokumentowania służby obchodowej dzielnicowego za pomocą nośników elektronicznych.

¹⁹ § 18 ust 5 zarządzenia nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r.

²⁰ Wytyczne nr 2 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie zasad ewidencjonowania, wypełniania oraz przechowywania notatników służbowych (Dz. Urz. KGP Nr 13, poz. 104).

5. Współpraca dzielnicowego z innymi podmiotami policyjnymi

Współpraca jest elementem danej organizacji pracy, polegającej na współdziałaniu bądź wzajemnym wspieraniu się przez określone podmioty. W celu właściwej realizacji zadań Policji dzielnicowy powinien współpracować z funkcjonariuszami wszystkich komórek organizacyjnych jednostki Policji. Ważną rolę w tym zakresie odgrywa kierownik rewiru, który powinien organizować tę współpracę. Dzielnicowy, z uwagi na dobrą znajomość terenu i jego mieszkańców, powinien pomagać policjantom innych komórek. Kluczowym elementem, w znacznym stopniu wpływającym na organizację współpracy, jest właściwy obieg informacji. Informacje uzyskane przez dzielnicowego w wyniku rozpoznania powinny być przekazane w celu dalszego wykorzystania służbowego np. przez komórki prowadzące dochodzenia.

Każdy funkcjonariusz Policji powinien być świadomy, iż uzyskane przez niego informacje służbowe nie są jego własnością. Powinny być wykorzystane do właściwej realizacji zadań, gdyż Policja stanowi „jeden organizm” i każdemu policjantowi powinno zależeć na właściwej realizacji ustawowych zadań.

Ogniwa patrolowo-interwencyjne

Dzielnicowy w wyniku prowadzonego rozpoznania i analiz poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego powinien sygnalizować przełożonym własne spostrzeżenia co do czasu i miejsca rozmieszczenia funkcjonariuszy służb patrolowych. Jednocześnie wskazuje określone działania w odniesieniu do osób podejrzanych i miejsc zagrożonych przestępczością. Ponadto w sytuacjach określonych prawem dzielnicowy osobiście może być skierowany do służby patrolowej.

Komórki ds. prewencji kryminalnej

Prewencja kryminalna to ogół działań zapobiegawczych charakteryzujących się całościowym podejściem do problematyki przestępczości. Wymaga ona wiedzy z zakresu socjologii, psychologii, kryminologii, pedagogiki, ekonomii, zasad negocjacji, a także doświadczenia życiowego²¹.

Dzielnicowy stanowi pewne ogniwo prewencji kryminalnej. Dzięki jego wiedzy, na temat obsługiwanego rejonu służbowego mogą być tworzone programy prewencyjne, mające na celu ograniczenie konkretnych zagrożeń. Można powiedzieć nawet, że dzielnicowy powinien inicjować organizowanie działań prewencyjnych. W tym zakresie współpracuje z innymi funkcjonariuszami, szczególnie z tymi powołanymi konkretnie do realizacji zadań z prewencji kryminalnej. Warto dodać, iż dzielnicowy, oprócz inspirowania działań, powinien również brać udział w ich realizacji.

²¹ D. Micek, M. Micek, P. Łuka, Z. Gontarzewski, *Rola dzielnicowego w Policji. Współdziałanie z podmiotami policyjnymi i pozapolicyjnymi*, Szczytno 2007, s. 45.

Służba kryminalna

Zarządzenie nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez dzielnicowego i kierownika rewiru dzielnicowych w art. 12 nakłada na dzielnicowego wiele zadań związanych ze ściganiem sprawców przestępstw. Ponadto, po zmianach wprowadzonych zarządzeniem nr 115 Komendanta Głównego Policji z dnia 13 kwietnia 2012 r., w sytuacjach prawem przewidzianych, dzielnicowy może prowadzić postępowanie przygotowawcze i sprawdzające. Niemniej jednak należy zauważyć, że dzielnicowy poprzez znaczną część służby spędzoną w rejonie służbowym i bardzo dobrą znajomość terenu i osób, siłą rzeczy posiada wiedzę, w każdym istotnym aspekcie rzemiosła policyjnego, w tym również operacyjną. Dlatego prawidłowa współpraca funkcjonariusza służby kryminalnej z dzielnicowym może przynieść pozytywne efekty w prowadzonych postępowaniach.

Kluczowym elementem tej współpracy jest jej dwukierunkowość. Właściwy obieg informacji, także z inicjatywy funkcjonariusza służby kryminalnej, pozwoli dzielnicowemu, na pogłębienie i rozszerzenie rozpoznania w tym aspekcie, co w efekcie może mieć pozytywny wpływ na wynik prowadzonego postępowania.

6. Współdziałanie dzielnicowego z samorządem lokalnym i mieszkańcami

Każde działanie mające na celu poprawę bezpieczeństwa, w tym również bezpieczeństwa lokalnego, jest wskazane, a wręcz pożądane. Zaangażowanie Policji w działania społeczności lokalnej oraz działania samorządów terytorialnych na rzecz porządku i bezpieczeństwa publicznego jest niezbędne. Zarówno Policja, jak i samorządy na różnych szczeblach posiadają swoich pracowników odpowiedzialnych za bezpieczeństwo na podległym terenie. Z ramienia Policji w dużej mierze funkcję tę pełni dzielnicowy, chociaż nie tylko on. Poza ustawowymi zadaniami, jego zadaniem jest prowadzenie rozpoznania zagrożeń występujących w podległym rejonie, nawiązywanie kontaktów ze społeczeństwem, pozyskiwanie informacji o osobach i zdarzeniach mogących zakłócić panujący porządek prawny, a także inicjowanie działań mających na celu poprawę bezpieczeństwa publicznego. Działania te często przeplatają się ze współpracą z samorządami terytorialnymi i np. w dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy są organizowane m.in. „grupy osiedlowe”. Są to spotkania przedstawiciela Policji, najczęściej jest to dzielnicowy, przedstawiciela samorządu terytorialnego oraz przedstawicieli administracji osiedla. Na takich spotkaniach są omawiane konkretne zagrożenia dla danego rejonu oraz możliwe sposoby ich usunięcia. Ponadto organizowane są również spotkania z różnego rodzaju wspólnotami, mieszkańcami konkretnych osiedli czy też bloków. Na spotkania te jest zapraszany zazwyczaj przedstawiciel Policji, najczęściej jest to dzielnicowy, którego zadaniem jest przekazanie swoich sugestii i podpowiedzi. Przekazywane informacje dotyczą występujących zagrożeń, ich skali, sposobu popełniania przestępstw oraz ewentualnych konsekwencji przewidzianych prawem dla ich sprawców. Jednocześnie może doradzać, w jaki sposób ograniczyć występowanie czynów noszących znamiona przestępstw, np. zamontowanie systemu monitoringu, ewentualnie wskazanie miejsc zainstalowania kamer oraz czy warto zainwestować w ochronę osiedla. Wymienione sposoby działań są fakultatywne i zależą od inicjatywy osób w nich uczestniczących. Nie ma w nich reguły i osoby współpracujące ze sobą mogą mieć różne, indywidualne pomysły na poprawę bezpieczeństwa.

Należy także wspomnieć, że w niektórych zakresach bezpieczeństwa, zadania dotyczące współpracy pomiędzy samorządami terytorialnymi a Policją są określone w ustawach. Przykładem tego jest chociażby tworzenie Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, w których skład wchodzi nie tylko przedstawiciele samorządów i Policji, ale mogą wchodzić także psychologowie, kuratorzy, lekarze i inne osoby zależnie od konkretnych potrzeb²².

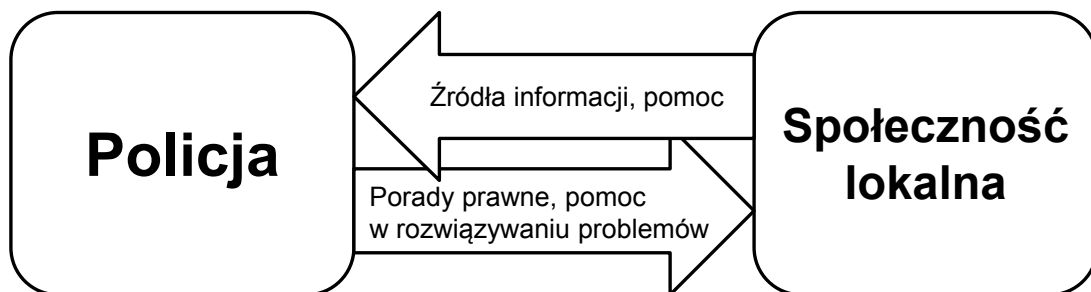
Kolejnym przykładem, gdzie zadania dotyczące współpracy są narzucone przez ustawę, są działania w ramach procedury „Niebieska Karta”. W tym przypadku na wójta, burmistrza lub prezydenta nałożony jest obowiązek powołania zespołu interdyscyplinarnego, w którego skład wchodzi przedstawiciele jednostki organizacyjnej pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych, kuratorów sądowych i zależnie od potrzeb może to być jeszcze prokurator bądź też przedstawiciel innych podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Ponadto zespoły interdyscyplinarne mogą tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z przemocą w indywidualnych przypadkach²³.

²² Art. 4¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

²³ Art. 9a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Podsumowując, możemy powiedzieć, że udział Policji oraz samorządów terytorialnych w tworzeniu bezpieczeństwa jest niezbędny, a przede wszystkim konieczna i wskazana jest ich współpraca. Warto dodać, że poza obowiązkami narzuconymi przez ustawy to ludzie (policjanci, przedstawiciele samorządów terytorialnych, mieszkańcy itp.) wpływają na stan bezpieczeństwa i od ich inicjatywy, chęci oraz podejścia w dużej mierze zależał będzie jego poziom. Ponadto mieszkańcy stanowią ogromny zasób wiedzy i warto to wykorzystywać w działaniach Policji, a także pozwalać im na konkretne działania, ponieważ to im właśnie najbardziej zależy na bezpieczeństwie w miejscu zamieszkania. Funkcjonariusze Policji, a w szczególności dzielnicowy, w celu udoskonalania tej współpracy, powinni być odpowiednimi „ambasadorami” Policji w rejonie i starać się zawsze pomagać społeczeństwu i wspierać ich radą w problemowych sytuacjach. Ponadto ważne jest kreowanie w świadomości społeczeństwa, że informacje przekazywane przez nich są bardzo istotne i pomocne Policji. W rezultacie zachęci to mieszkańców do rzetelniejszej współpracy z Policją.

Schemat współpracy Policji ze społecznością lokalną

Źródło: opracowanie własne

7. „Niebieska Karta” – zadania policjanta w świetle zmian regulacji prawnych dotyczących przemocy w rodzinie

Od 18 października 2011 r. obowiązuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieska Karta” oraz wzorów jej formularzy.

Powyższy akt prawny określa czynności podejmowane i realizowane przez pracowników pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem występowania przemocy w rodzinie. Rozporządzenie jako akt wyższego rzędu spowodowało konieczność uchylecia przepisów wewnętrznych Policji regulujących przedmiotowe zagadnienie. Z uwagi na powyższe w dniu 7 grudnia 2011 r. Komendant Główny Policji podpisał zarządzenie nr 1313 uchylające poprzednie zarządzenie nr 162 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie metod i form wykonywania przez Policję zadań w związku z przemocą w rodzinie w ramach procedury „Niebieskie Karty”²⁴, a w jego miejsce, w tym samym dniu, podpisał wytyczne nr 2 w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji procedury „Niebieskie Karty”.

Należy przyjąć, iż wytyczne są pewnego rodzaju formą nadzoru, mającą na celu wyjaśnienie treści aktów normatywnych oraz udzielenie instruktażu, w jaki sposób należy je stosować. Wytyczne precyzują sposób postępowania policjantów podczas wykonywania zadań w ramach procedury „Niebieskie Karty”, sposób i zakres wypełniania formularza „Niebieska karta – A” oraz zasady obiegu tegoż formularza. Ponadto określają rolę policjanta w pracach zespołu interdyscyplinarnego (załącznik 2 – regulamin zespołu interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie na przykładzie dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy) oraz grupy roboczej. Zgodnie z wytycznymi w pracach zespołu interdyscyplinarnego powinien uczestniczyć koordynator procedury „Niebieskie Karty” albo inny funkcjonariusz wyznaczony przez kierownika komórki organizacyjnej lub kierownika jednostki organizacyjnej Policji²⁵. Do ich zadań należy koordynowanie przedmiotowego zagadnienia, prowadzenie czynności sprawdzających, wszczynanie czynności profilaktycznych w sprawie przemocy w rodzinie oraz prowadzenie szkoleń i doskonalenia zawodowego w tym zakresie.

Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie w celu rozwiązania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach zespół interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze. W skład grup roboczych wchodzi przedstawiciele:

- jednostek organizacyjnych pomocy społecznej,
- gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych,
- Policji,
- oświaty,
- ochrony zdrowia.

²⁴ Zarządzenie nr 1313 Komendanta Głównego Policji z dnia 7 grudnia 2011 r. uchylające zarządzenie w sprawie metod i form wykonywania przez Policję zadań w związku z przemocą w rodzinie w ramach procedury „Niebieskie Karty” (Dz. Urz. KGP Nr 10, poz. 75).

²⁵ Art. 4.1. wytycznych nr 2 Komendanta Głównego Policji dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji procedury „Niebieskie Karty” (Dz. Urz. KGP Nr 10, poz. 77).

Ponadto w skład grupy roboczej mogą wchodzić kuratorzy sądowi, przedstawiciele innych podmiotów, specjaliści w dziedzinie przeciwdziałania przemocy w rodzinie²⁶.

Do podstawowych zadań grup roboczych należy:

- 1) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach przemocy w rodzinie,
- 2) monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy,
- 3) dokumentowanie działań podejmowanych w stosunku do rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań²⁷.

Z ramienia Policji w skład wyżej opisanych grup roboczych wchodzi dzielnicowy z rejonu, w którym zamieszkuje osoba, co do której istnieje podejrzenie, że jest ofiarą przemocy w rodzinie. W momencie, gdy przemoc dotyczy dziecka w skład grupy roboczej powinien wchodzić także funkcjonariusz z komórki organizacyjnej do spraw nieletnich i patologii. Dzielnicowy realizujący procedurę „Niebieskie Karty” prowadzi teczkę zagadnieniową „Przemoc w rodzinie”. Teczka prowadzona jest odrębnie dla każdej rodziny w przypadku wszczęcia procedury przez Policję lub inny uprawniony podmiot. W teczce powinny być gromadzone wszelkie dokumenty potwierdzające czynności podjęte wobec przemocy w rodzinie²⁸.

Należy również nadmienić, iż wytyczne wskazują funkcjonariusza, który powinien realizować zadania Policji ujęte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r., tj.:

- 1) udziela osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, niezbędnej pomocy, w tym udziela pierwszej pomocy;
- 2) organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie;
- 3) podejmuje, w razie potrzeby, inne niezbędne czynności zapewniające ochronę życia, zdrowia i mienia osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie, włącznie z zastosowaniem na podstawie odrębnych przepisów w stosunku do osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, środków przymusu bezpośredniego i zatrzymania;
- 4) przeprowadza, o ile jest to możliwe, z osobą, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, rozmowę, w szczególności o odpowiedzialności karnej za znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, oraz wzywa osobę, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, do zachowania zgodnego z prawem i zasadami współżycia społecznego;
- 5) przeprowadza na miejscu zdarzenia, w przypadkach niecierpiących zwłoki, czynności procesowe w niezbędnym zakresie, w granicach koniecznych do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa;
- 6) podejmuje działania mające na celu zapobieganie zagrożeniom mogącym występować w rodzinie, w szczególności składa systematyczne wizyty sprawdzające stan bezpieczeństwa osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, w zależności od potrzeb określonych przez zespół interdyscyplinarny lub grupę roboczą²⁹.

Zadania wymienione w punktach 1–4 realizuje policjant wszczynający procedurę „Niebieskie Karty”. Zazwyczaj jest to policjant przeprowadzający interwencję domową bądź też

²⁶ Art. 9a ust. 10, 11, 12 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

²⁷ Art. 9b ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

²⁸ § 4 i 5 wytycznych nr 2 Komendanta Głównego Policji dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji procedury „Niebieskie Karty”.

²⁹ § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”.

dzielnicowy. Zadanie określone w punkcie 5 realizuje w miarę możliwości grupa operacyjno-procesowa. Natomiast działania opisane w punkcie 6 podejmuje dzielnicowy lub inny policjant służby prewencyjnej realizujący zadania w zakresie profilaktyki³⁰.

Opisane zmiany prawne oraz wprowadzone w związku z tym przepisy regulujące kwestie przemocy w rodzinie, w tym przepisy wewnętrzne Policji, mają na celu przede wszystkim usprawnienie pracy funkcjonariuszy Policji, a także poprawienie jakości współpracy wszystkich podmiotów realizujących zadania w obszarze przemocy w rodzinie. Powyższe ma na celu bezpośrednie przełożenie się na bardziej efektywną i skuteczną pomoc niesioną osobom i rodzinom dotkniętym przemocą w rodzinie.

³⁰ Art. 6 wytycznych nr 2 Komendanta Głównego Policji dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji procedury „Niebieskie Karty”.

Bezpieczeństwo lokalne stanowi wielką wartość społeczną, która skutkuje funkcjonowaniem obywateli bez przesadnych obaw o własne życie, zdrowie i mienie. Należyty rozwój społeczeństwa, czy to duchowy, materialny czy kulturowy nie jest możliwy bez zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa. Stąd też niezwykle istotnym elementem jest prawidłowe funkcjonowanie Policji, w tym dzielnicowego, który w dużym stopniu ma wpływ na bezpieczeństwo oraz jakość współpracy ze społecznością lokalną.

Jak widzimy w zaprezentowanym opracowaniu dzielnicowy ma wiele zadań, a jego rola w Policji jest wieloaspektowa i bardzo istotna. Począwszy od kontaktów ze społeczeństwem, udzielania im niezbędnej pomocy i kreowania pozytywnego wizerunku Policji, po zbieranie istotnych (z punktu widzenia bezpieczeństwa) informacji, sporządzenia meldunków informacyjnych, co w konsekwencji ma realne przełożenie na wykrywanie sprawców czynów zabronionych i poprawę bezpieczeństwa lokalnego. Podsumowując osobę dzielnicowego, należy stwierdzić, że powinien on cechować się wszechstronnością i komunikatywnością. Umiejętność zdobycia i odpowiedniego przekazania wiedzy operacyjnej często wpływa na pozytywne zakończenie postępowań przygotowawczych, a tym samym poprawy wizerunku i przede wszystkim zaufania do Policji.

Warto wspomnieć, iż w roku 2012 przeprowadzono badania własne na temat wizerunku dzielnicowego w społeczeństwie i zgromadzony materiał wykazał, że w ocenie respondentów działalność dzielnicowego zdecydowanie wpływa lub raczej wpływa na poprawę bezpieczeństwa. W ten sposób odpowiedziało 49,3% badanej populacji. Na to samo pytanie 26% respondentów odpowiedziało, że raczej nie lub zdecydowanie nie. Bardzo interesującym elementem przedmiotowego badania było również poznanie opinii respondentów, czy według nich stanowisko dzielnicowego jest potrzebne w Policji. Wyniki badania pokazują jednoznacznie, że tak, gdyż aż 79,3% respondentów uważa, że zdecydowanie tak lub raczej tak. Przeczących odpowiedzi odnotowano tylko 14%.

Oceniając przedmiotowe badanie, należy uznać, że zdecydowana większość badanego społeczeństwa wysoko ocenia rolę dzielnicowego i uważa, że jego stanowisko jest potrzebne w Policji. Można wywnioskować, że respondenci doceniają służbę dzielnicowego na rzecz poprawy bezpieczeństwa lokalnego, co bez wątpienia jest pocieszające dla funkcjonariuszy, których dotyczyło badanie oraz ich przełożonych.

Wyrażono nadzieję, że zaprezentowany w niniejszym opracowaniu materiał, chociaż daleki od zupełnego wyczerpania tematu, przyczyni się do lepszego zrozumienia działalności dzielnicowego w Policji oraz pozwoli dostrzec jak trudną i wszechstronną służbę pełni w ramach realizacji codziennych obowiązków służbowych.

Akty prawne

- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012 r. poz. 1356, z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493, z późn. zm.).
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. Nr 209, poz. 1245).
- Zarządzenie nr 528 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 czerwca 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez dzielnicowego i kierownika rewiru dzielnicowych (Dz. U. KGP z 2013 r. poz. 38).
- Zarządzenie nr 1313 Komendanta Głównego Policji z dnia 7 grudnia 2011 r. uchylające zarządzenie w sprawie metod i form wykonywania przez Policję zadań w związku z przemocą w rodzinie w ramach procedury „Niebieskie Karty” (Dz. Urz. KGP Nr 10, poz. 75).
- Wytyczne nr 2 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie zasad ewidencjonowania, wypełniania oraz przechowywania notatników służbowych (Dz. Urz. KGP Nr 13, poz. 104, z późn. zm.).
- Wytyczne nr 2 Komendanta Głównego Policji dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji procedury „Niebieskie Karty” (Dz. Urz. KGP Nr 10, poz. 77).

Literatura

- Dajewski G., Brzozowski A., *Organizacja służby prewencyjnej w jednostkach Policji*, Szczytno 2000.
- Micek D., Micek M., Łuka P., Gontarzewski Z., *Rola dzielnicowego w Policji. Współdziałanie z podmiotami policyjnymi i pozapolicyjnymi*, Szczytno 2007.
- Podstawowe uprawnienia policjantów służby prewencyjnej. Wybrane elementy nadzoru*, red. M. Karczmarczyk, K. Łojek, A. Tyburska, Szczytno 2000.
- Zespół ocen i analiz Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie, *Policjant pierwszego kontaktu*, „Policja”, nr 4, Szczecin 2000.

Załącznik nr 1

Załącznik
do zarządzenia nr 528
Komendanta Głównego Policji
z dnia 6 czerwca 2007 r.

WZÓR

- I -

.....
jednostka organizacyjna Policji

.....
liczba dziennika

TECZKA REJONU
MIEJSKIEGO/POZAMIEJSKIEGO*
NR

* – niewłaściwe skreślić

- II -

.....
pieczęć jednostki organizacyjnej Policji i liczba dziennika

DZIELNICOWY – ODPOWIEDZIALNY ZA REJON SŁUŻBOWY

Lp.	STOPIEŃ, IMIĘ I NAZWISKO	DATA OBJĘCIA OBOWIĄZKÓW	DATA PRZEKAZANIA OBOWIĄZKÓW	PODPIS

- III -

.....
pieczęć jednostki organizacyjnej Policji i liczba dziennika

INFORMACJE

.....
pieczęć jednostki organizacyjnej Policji i liczba dziennika

KARTA NADZORU TECZKI REJONU

Lp.	DATA	STOPIEŃ, IMIĘ I NAZWISKO, STANOWISKO SŁUŻBOWE	STWIERDZONE UWAGI, POLECENIE DO WYKONANIA, TERMIN REALIZACJI, PODPIS

Załącznik nr 2

ORGANIZACJA ZESPOŁU INTERDYSCYPLINARNEGO DS. PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE DLA DZIELNICY WILANÓW MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

Podstawa prawna:

1. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493, z późn. zm.).
2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. Nr 209, poz. 1245).
3. Uchwała nr XVII/329/2011 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.
4. Zarządzenie nr 1414/2011 Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów uchwały w sprawie określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.
5. Zarządzenie nr 1671/2011 Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 25 października 2011 r. w sprawie powołania Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie dla dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy.

§ 1

Postanowienia ogólne

1. Niniejszy dokument ustala tryb działania Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie dla Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy, zwanego dalej Zespołem.
2. W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele instytucji i organizacji związanych z realizacją zadań na rzecz pomocy osobom i rodzinom doświadczającym przemocy w rodzinie, w tym:
 - 1) Urzędu Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy,
 - 2) Ośrodka Pomocy Społecznej Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy,
 - 3) Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych m.st. Warszawy,
 - 4) Policji,
 - 5) oświaty,
 - 6) ochrony zdrowia,
 - 7) organizacji pozarządowych,
 - 8) Kuratora sądowy.
3. Obszarem działalności Zespołu jest obszar Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy.

§ 2

Cel działania Zespołu

1. Zapobieganie występowaniu przemocy w rodzinie poprzez podnoszenie świadomości społecznej oraz ograniczanie zaburzeń życia społecznego związanych z występowaniem przemocy.
2. Zapewnienie niezbędnej pomocy osobom doświadczającym przemocy w rodzinie.
3. Zatrzymanie sytuacji przemocy – zmniejszenie negatywnych następstw dla ofiar i świadków występowania przemocy w rodzinie.
4. Poprawa skuteczności działań podejmowanych przez instytucje i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

5. Monitorowanie występowania przemocy w rodzinie, jej rozmiarów i skutków społecznych oraz efektywności podejmowanych działań.

§ 3

Zasady działania Zespołu Interdyscyplinarnego

1. Członków Zespołu powołuje Prezydent m.st. Warszawy w drodze zarządzenia.
2. Obsługę organizacyjno-techniczną Zespołu zapewnia Ośrodek Pomocy Społecznej Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy.
3. Posiedzenia Zespołu odbywają się w zależności od potrzeb, jednak nie rzadziej, niż raz na trzy miesiące.
4. Pracami Zespołu kieruje Przewodniczący, wybierany na pierwszym posiedzeniu, spośród jego członków.
5. W przypadku nieobecności Przewodniczącego Zespołu zastępuje go Zastępca Przewodniczącego.
6. Przewodniczący reprezentuje Zespół na zewnątrz.
7. Posiedzenie Zespołu zwołuje Przewodniczący, a w razie jego nieobecności Zastępca Przewodniczącego.
8. Zwołanie posiedzenia Zespołu następuje na wniosek:
 - 1) prezydenta m.st. Warszawy,
 - 2) burmistrza Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy,
 - 3) przewodniczącego Zespołu,
 - 4) co najmniej trzech członków Zespołu.
9. Zawiadomienie o zwołaniu posiedzenia Zespołu przekazuje się członkom zespołu, co najmniej na 14 dni przed planowanym terminem posiedzenia. W uzasadnionych przypadkach termin ten może być skrócony.
10. Zespół podejmuje decyzje, w tym wydaje opinie w drodze uchwał.
11. Uchwały podejmowane są zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu Zespołu, a w przypadku równej liczby głosów, głos decydujący należy do Przewodniczącego Zespołu.
12. Uchwały podpisuje Przewodniczący Zespołu.
13. Ze spotkań Zespołu sporządza się protokół i listę obecności, która stanowi załącznik do protokołu.
14. Protokół podpisuje Przewodniczący Zespołu.
15. Każdy z członków Zespołu ma prawo zgłaszania pisemnych uwag do protokołu, które stanowią załącznik do protokołu.
16. Zespół może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach.
17. Członkowie Zespołu wykonują zadania w ramach obowiązków służbowych lub zawodowych.
18. Każdy członek Zespołu jest zobowiązany do uczestniczenia w posiedzeniach Zespołu i do aktywnego udziału w jego pracach, wykorzystując swoją wiedzę i posiadane kompetencje zawodowe.
19. Zadania Przewodniczącego Zespołu:
 - 1) reprezentowanie Zespołu,
 - 2) kierowanie i koordynowanie prac Zespołu,
 - 3) zwoływanie i prowadzenie posiedzeń Zespołu,
 - 4) przygotowywanie porządku posiedzeń,
 - 5) zwoływanie pierwszego posiedzenia grupy roboczej,
 - 6) przyjmowanie wniosków dotyczących przemocy w rodzinie i uruchamianie procedur,
 - 7) podpisywanie protokołów, uchwał i korespondencji.

20. Przewodniczący może delegować poszczególne zadania na członków Zespołu.
21. Przewodniczący może zapraszać do udziału w pracach Zespołu osoby spoza jego składu, bez prawa do głosowania. Osoba zaproszona zobowiązana jest do podpisania oświadczenia o zachowaniu poufności danych.

§ 4

Ochrona danych osobowych

1. Każdy członek Zespołu i grup roboczych składa pisemne oświadczenie o zachowaniu poufności wszelkich informacji i danych uzyskanych przy realizacji zadań o następującej treści: „Oświadczam, że zachowam poufność informacji i danych, które uzyskałem przy realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz, że znane mi są przepisy o odpowiedzialności karnej za udostępnienie danych osobowych lub umożliwienie do nich dostępu osobom nieuprawnionym”. Obowiązek ten rozciąga się także na okres po ustaniu członkostwa w Zespole interdyscyplinarnym oraz w grupach roboczych.
2. Członkowie Zespołu oraz grup roboczych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 9b ust. 2 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy mogą przetwarzać dane osób dotkniętych przemocą w rodzinie i osób stosujących przemoc w rodzinie, dotyczące: stanu zdrowia, nałogów, skazań, orzeczeń o ukaraniu, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, bez zgody i wiedzy osób, których dane te dotyczą.

§ 5

Zadania Zespołu

1. Realizacja działań określonych w Miejskim Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie.
2. Diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie i jego występowania na terenie Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy.
3. Podejmowanie działań mających na celu zatrzymanie przemocy i zapewnienie wszelkiej pomocy osobom i rodzinom jej doświadczającym.
4. Podejmowanie działań na rzecz osób zagrożonych przemocą w rodzinie i zapobieganie temu zjawisku.
5. Realizowanie procedury „Niebieskie karty”.
6. Inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie.
7. Rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w rodzinie w środowisku lokalnym.
8. Inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc.
9. Współdziałanie z innymi podmiotami w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
10. Wspieranie pracy grup roboczych.

§ 6

Zwoływanie i funkcjonowanie grup roboczych

1. W celu udzielania interdyscyplinarnej pomocy osobom i rodzinom doświadczającym przemocy Zespół może tworzyć grupy robocze.
2. W skład grup roboczych mogą wchodzić przedstawiciele:
 - 1) Ośrodka Pomocy Społecznej Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy,
 - 2) Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych m.st. Warszawy,
 - 3) Policji,
 - 4) oświaty,
 - 5) ochrony zdrowia,
 - 6) kuratorzy sądowi,

- 7) przedstawiciele innych podmiotów, specjaliści w dziedzinie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
3. Członkowie grup roboczych wykonują zadania w ramach obowiązków służbowych lub zawodowych.
4. Każdy członek grupy roboczej jest zobowiązany do uczestniczenia w posiedzeniach i do aktywnego udziału w jej pracach, wykorzystując swoją wiedzę i posiadane kompetencje zawodowe.
5. Członków grupy wybiera się spośród osób, przedstawicieli instytucji wymienionych w ust. 2, które w związku z wypełnianiem swoich obowiązków służbowych są zobowiązane do pracy ze wskazaną rodziną. Decyduje zakres kompetencyjny, rejon działania lub podjęta wcześniej współpraca ze wskazaną rodziną.
6. Prace w ramach grup roboczych są prowadzone w zależności od potrzeb zgłaszanych przez Zespół lub wynikających z problemów występujących w indywidualnych przypadkach, w szczególności zgłaszanych do Zespołu „Niebieskich kart”.
7. Na pierwszym posiedzeniu przedstawiciele grupy roboczej wybierają spośród swoich członków koordynatora grupy roboczej, który kieruje pracą grupy roboczej i wyznacza terminy spotkań.
8. Grupa robocza podejmuje decyzje na drodze uzgodnień wszystkich jej członków.
9. Grupy robocze spotykają się nie rzadziej, niż raz w miesiącu.
10. Ze spotkań grupy roboczej przygotowuje się protokół zawierający informacje o zdiagnozowanych problemach rodziny, podjętych działaniach i osiągniętych rezultatach.
11. Załącznik do protokołu stanowi lista obecności.
12. Protokoły wraz z załącznikami są przekazywane do Przewodniczącego Zespołu.
13. Na wniosek członków grupy złożony do Przewodniczącego Zespołu, w skład grupy mogą zostać powołane inne osoby, których obecność ma znaczenie dla prowadzonej pracy z rodziną.
14. W sytuacji ustania przemocy w rodzinie i uzasadnionego przypuszczenia o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy w rodzinie oraz po zrealizowaniu indywidualnego planu pomocy lub w sytuacji rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań członkowie grupy składają do Przewodniczącego Zespołu wniosek o zakończenie procedury „Niebieskie Karty”.
15. Wniosek ma zawierać:
 - 1) dane dotyczące osób, wobec których realizowana była procedura,
 - 2) datę rozpoczęcia i zakończenia procedury,
 - 3) opis podjętych działań w ramach procedury.
 - 4) uzasadnienie zakończenia procedury.
16. Członkostwo w grupie roboczej wygasa wraz z zakończeniem procedury „Niebieskie Karty”.

§ 7

Zadania grup roboczych

1. Opracowywanie i realizacja planów pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie.
2. Monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy.
3. Dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.
4. Realizowanie procedury „Niebieskie Karty”.
5. Przygotowywanie sprawozdawczości.
6. Wnioskowanie o zakończenie procedury „Niebieskie Karty”.

§ 8

Realizacja procedury „Niebieskie Karty”

1. Przewodniczący Zespołu, po otrzymaniu wypełnionego przez przedstawiciela jednego z podmiotów wymienionych w art. 9d ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie formularza „Niebieska Karta – A” niezwłocznie, nie później, niż w ciągu 3 dni od dnia jego otrzymania, przekazuje go członkom Zespołu lub grupy roboczej.
2. Przewodniczący Zespołu wzywa osobę, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, na spotkanie Zespołu lub grupy roboczej.
3. Przewodniczący Zespołu zaprasza osobę, wobec której istnieje podejrzenie, że doświadcza przemocy w rodzinie, na spotkanie Zespołu lub grupy roboczej.
4. Spotkania z osobami, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie oraz osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie, nie mogą być organizowane w tym samym miejscu i czasie.
5. Na posiedzeniu członkowie Zespołu lub grupy roboczej w obecności zaproszonej osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, dokonują analizy sytuacji rodziny i wypełniają formularz „Niebieska Karta – C”.
6. Na posiedzenie Zespołu nie zaprasza się dziecka.
7. Niestawiennictwo osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie nie wstrzymuje prac Zespołu lub grupy roboczej.
8. Członkowie Zespołu lub grupy roboczej wypełniają formularz „Niebieska Karta – D” w obecności osoby, co do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie.
9. W sytuacji podejrzenia, że osoba, wobec której zachodzi podejrzenie stosowania przemocy w rodzinie, dopuściła się po raz kolejny stosowania przemocy w rodzinie w trakcie działań dokonywanych przez Zespół lub grupę roboczą, wypełnia się formularz „Niebieska Karta – C” w zakresie niezbędnym do udokumentowania nowego zdarzenia.
10. W ramach procedury „Niebieskie Karty” członkowie Zespołu lub grupy roboczej:
 - 1) udzielają pomocy osobie co, do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie,
 - 2) podejmują działania w stosunku do osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, w celu zaprzestania stosowania tego rodzaju zachowań,
 - 3) zapraszają osobę co, do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, na spotkanie Zespołu lub grupy roboczej,
 - 4) opracowują indywidualny plan pomocy dla osoby oraz rodziny osoby co, do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, zawierający propozycje działań pomocowych,
 - 5) rozstrzygają o braku zasadności podejmowania działań.
11. Członkowie Zespołu lub grupy roboczej podejmują działania w stosunku do osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, w szczególności:
 - 1) przeprowadzają diagnozę sytuacji rodziny co, do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą,
 - 2) przekazują informacje o konsekwencjach popełnianych czynów,
 - 3) motywują do udziału w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych,
 - 4) przeprowadzają rozmowę pod kątem nadużywania alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków,
 - 5) przekazują informacje o koniecznych do zrealizowania działaniach w celu zaprzestania stosowania przemocy w rodzinie.
12. W sytuacji, gdy osoba, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, nadużywa alkoholu, członkowie Zespołu lub grupy roboczej kierują tę osobę do Dzielnicowego Zespołu Realizacji Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Dzielnic Wilanów m.st. Warszawy.

13. Zakończenie procedury „Niebieskie Karty” następuje w sytuacji ustania przemocy w rodzinie i uzasadnionego przypuszczenia o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy w rodzinie oraz po zrealizowaniu indywidualnego planu pomocy lub w sytuacji rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań.
14. Zakończenie procedury zostaje udokumentowane protokołem podpisanym przez przewodniczącego Zespołu, który ma zawierać:
 - 1) dane dotyczące osób, wobec których realizowana była procedura,
 - 2) datę rozpoczęcia i zakończenia procedury,
 - 3) opis podjętych działań w ramach procedury.

§ 9

Indywidualny plan pomocy

1. Indywidualny plan pomocy obejmuje ogół działań podejmowanych przez osobę co, do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie oraz podmioty, o których mowa w art. 9d ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, w celu poprawy sytuacji życiowej tej osoby oraz jej rodziny.
2. Indywidualny plan pomocy może ulegać zmianie w zależności od potrzeb i sytuacji osoby co, do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, a w szczególności w okolicznościach, gdy nastąpiła kolejna sytuacja stosowania przemocy przez osobę, co do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w stosunku do członków rodziny.

§ 10

Odwołanie członka Zespołu

1. Członka Zespołu odwołuje Prezydent m.st. Warszawy w drodze zarządzenia.
2. Odwołanie następuje na wniosek:
 - 1) przewodniczącego Zespołu,
 - 2) co najmniej 1/3 składu Zespołu,
 - 3) podmiotu, który wyznaczył swojego przedstawiciela do Zespołu.
3. W miejsce odwołanego członka Prezydent m.st. Warszawy powołuje nowego członka w trybie określonym w § 3 i § 4 uchwały nr XVII/329/2011 Rady m.st. Warszawy z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego, ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz szczególnych warunków jego funkcjonowania.

§ 11

Postanowienia końcowe

1. Siedzibą Zespołu jest siedziba Ośrodka Pomocy Społecznej Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy.
2. Ustala się adres do korespondencji dla Zespołu: ul. Pryczółkowa 27A, 02-968 Warszawa oraz zespól.inter@wp.pl.

